

ובתוך הבית שקט ושלוה. ממש מעין מנוחת שבת שולטת שם. חן המקום על יושביו. מרים היקרה ראשה חבוש כל הימים מטפחת לבנה ונקיה עד למטה מצוארה ונימי הקשר תלויים לה על לבה כדמות כנפי יונה. ואינה נועצת מחט בתוך המטפחת כדרך רוב הנשים, שלא יתגלה חס ושלום אפילו חצי טפה ממקום המכוסה. ואלמלא לא היו ידיה עסוקות היו יבולים לטעות שכל יום שבת לה'.

פעמים בא עני לבית לבקש נדבה או עובר אורח נכנס לתקן את תפיליו והם מספרים לו לרפאל מה שראו עיניהם ומה ששמעו אזניהם בתפוצות ישראל. מה נאמר ומה נדבר רבי רפאל, לא יאומן כי יסופר. בעיני ממש ראיתי אצל פלוני הסופר יושבים כמה בחורים יומם ולילה וכותבים ספרים תפילין ומזוזות ועושים מן התורה הקדושה מעשה פבריקאות. ולא עוד אלא שמעתי אומרים אצל אלמוני אפילו נערות יושבות וכותבות. רפאל שומע מפני הכבוד ומשיב בענוה אל נא יהודי חביבי למה נלמד חובה על עם ה' ? אדרבה הרי יש לנו לשמוח שהגענו לזמן שכזה שהתורה מתפשטת עד שסופר אחד בעיר אינו מספיק. פעמים שכנה נכנסת אצל מרים ונמלכה בה על עסקי בישול או שואלת מתי חל ראש חודש. וכשיש מקשה לילד בעיר רצים אליה לשאול הערבה שלה. אומרת האשה למרים, מרים יקירתי רצונך לקיים שתי נפשות מישראל, השאיליני נא את הערבה שלך. אם ירצה השם למחר אני הולכת מסוף העיר ועד סופה ומביאה לך אחרת. משיבה

מרים באנחה ואומרת, נשמתִי קחי את הערבה ובשלי לה
 למזל טוב ולחיים ארוכים, ואני איני כדאית שתטריחי בשבילי,
 כי מה תתן ומה תוסיף ערבה ואפילו היא מבושלת בדמעות
 אם הפיטמה נכנסת אל מקום לא אדע. אומרת לה השכנה,
 אל נא מרים אל נא חייתי, אסור לפתוח פה לשטן, אב גדול
 לנו בשמים ורחמיו על כל מעשיו. כמה עקרות נפקדו, כמה
 בנים התרפקו על שדיהן. תחינה של אמהות הובאה מארץ
 הקדושה, מה אומר ומה אדבר, שם תראי מעשי ה' ונפלאותיו
 ומשם תלמדי איך להתחנן לפני ה'. ובשעה שמרים עומדת
 בבית הטבילה שוהה רפאל בבית המדרש וכשהיא חוזרת משם
 היא לובשת בגדים נאים ככלה ביום חופתה ובאה אצל
 האספקלריא. באותה שעה דומה עליה כאילו ימי נעוריה
 חוזרים אליה. והיא נזכרת אהסניא שעמדה על אם הדרך.
 ופריצים ופריצות באים לשם וסוחרי שוורים מתגוררים שם
 והיא יושבת שם עם אביה ואמה ועם רפאל אלוף נעוריה.
 והיא נזכרת בעטרה שעטרה לה אמה ביום חתונתה, באותה
 שעה נותנת היא דעתה להתקשט לפני בעלה, מיד נראה לה
 מן המראה אותו מזרח וציוריו ואותם שני האריות שפיותיהם
 פתוחים, מיד היא נרתעת לאחוריה. לה' הארץ ומלואה.
 וכשחוזר רפאל מן התפילה ורואה את אשתו בעצם יופיה
 עומדת במראה מיד היא נושאת חן לפניו. מתקרב הוא אצלה
 לומר לה דברי ריצוי. כיון שהוא מגיע אצלה מנצנץ לפניו
 שמו יתברך מתוך המראה מיד עומד וקורא בדביקות קדושה
 שויתי ה' לנגדי תמיד, ועוצם עיניו מפני כבוד השם ויראתו.
 ושניהם פורשים בשתיקה. הוא יושב בקרן זוית זו ולומד זוהר
 ותיקונים והיא יושבת בקרן זוית זו וקוראת בתחינה של
 אמהות, עד שהשינה חוטפת עיניהם. והם קמים ונוטלים את
 הדלי הגדול שדג נחושת רובץ על קרקעיתו ונוטלים ידיהם
 לקריאת שמע.